

σιτίων, και τότε ἀγρόνομος τις, εὐσπλαγχνισθεὶς αὐτὸν ἐφροντίσει νὰ τὸν συστήσῃ ὡς μαθητὴν παρὰ τῷ φαρμακείῳ τοῦ Ἑλμῆ.

Τηλικαύτη δὲ ἦτο ἡ ἐκ τοῦ ἔρωτος τῆς Σάρρας ἐπιβροχὴ ἐπὶ τῆς νεανικῆς αὐτῆς ψυχῆς, ὥστε ἀνεθυμειτο μετ' ἡδονῆς ἀμετρήτου τὴν εἰς τὸ φαρμακεῖον ἐλευσιν τοῦ Κράβ. Δὲν ἀνεπὼλει πλέον εἰς τὴν μνήμη τῆς οὕτε τὸ εὐρὺ ἔνδυμα ὅπερ ἐπιτετε περὶ τὸ ἰσχυρὸν σῶμα τοῦ Κράβ ὡς ἀναπεπταμένον ἰστίον περὶ τὸν ἰστόν, οὕτε τὴν γενάκη, οὕτε τὴν φαλακράν του κεφαλῆν ἣς ἐν ἀκράτητον τῇ ἐπροξένητε γέλωτα. Ἐβλεπεν ἡ δὴ ἐν τῷ Κράβ νεανίαν ὠχρῶν, πάσχοντα, ἐγκαταλειμμένον καὶ καρτεροῦντα ἠρωτικῶς πρὸς τὰς συμφορὰς τῆς πενίας! Ἀκολουθῶς ἠπαύζετο μωροῦς χρυστοῦς δνειρούς ἐπὶ τοῦ μέλλοντός του, καὶ οὐδεμίαν ἀμφβολίαν ἐγείρετο ἐν τῇ τρουρερᾷ αὐτῆς ψυχῆ ἐπὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ μνηστοῦ τῆς ἐν Λουδίνῳ τὸν ἐβλεπεν ἡ ἢ ποιητὴν, ζῆλωτὸν, ἐξυμνοῦμενον ὑπὸ πάντων καὶ μεθυσκόμενον ἐκ τῆς δόξης καὶ τῶν ἐπαίνων. . . Ἐβόασε ρεῦ! καὶ ἐπιστολὴ τοῦ Κράβ, ἐπιστολὴ τοσοῦτον περιπαθῶς καὶ ἀυπομόνως ἀναμενομένη ἄλλ' ἢ ἐπιστολὴ οὕτῃ ἀπευθύνειο πρὸς δλόκληρον τὴν οἰκογένειαν Ἑλμῆ, διότι οἱ ἄγιοι καὶ ἄπειροι μνηστοὶ δὲν ἔλαβον προηγουμένως τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὅπως γράψωσιν πρὸς ἀλλήλους ἀπ' εὐθείας καὶ ἐν τῷ κρυπτῷ. Ἡ ἐπιστολὴ ἀνήγγειλεν, ὅτι ὁ ποιητὴς, μὴ εὐρῶν τυπογράφον νὰ τῷ τυπώσῃ ποίημά τι ὅπερ εἶχε συνθέσει, ἠνοιξε φαρμακευτικὸν κατάστημα ἐν τινι χωριδίῳ. Ἀλλὰ τὸ μέσον τοῦτο οὐδόλως ἦγε πρὸς εὐδαιμονίαν, οὐδ' ἦτο κατάλληλον εἰς κτήσιν μεγάλου δόματος. Ὁ Κράβ συνησθάνθη τοῦτο πάρκατα, καὶ γραμμαῖα τινος τοῦ ἡμερολογίου του, ὅπερ ἔγραφεν ἐκάστην ἐσπέραν, δύνανται νὰ δώσωσιν εἰς ἡμᾶς ἰδέαν τῆς πνευματικῆς καταστάσεώς του καὶ τῶν βασιάνων ὑφ' ὧν κατετρώχετο.

« Ὁλόκληρον ἔτος πλήρες θλίψεων καὶ φροντίδων,
 « δυστυχημάτων, συμφορῶν καὶ ἀπατηλῶν ἐλπίδων,
 « παρηλθὲν ἤδη καὶ ἀπέρχεται ἵνα ἐξαφανισθῇ εἰς τοὺς
 « κόλπους τῆς αἰωνιότητος! — Ὡ Θεέ μου, μὴ
 « σθητὶ τῶν δεήσεών μου καὶ τῶν δακρῶν μου! συγ
 « χώρησόν μοι τ' ἁμαρτήματα καὶ τὰς πλάνας μου!
 « Ὡ σὺ, πηγὴ πάσης ἀληθοῦς εὐδαιμονίας! ἔμ
 « πνευσόν μοι πλείονα πρὸς τὰ βουλεύματά σου ὑπο
 « ταγὴν διδάξόν μοι ν' ἀπορεύω τὰς ἀποπλανούσας
 « με ἐλπίδας, καὶ νὰ ὑπομένω τὴν δυστυχίαν γενναίως!
 « Εὐδόκησον, ὦ Θεέ μου, νὰ μὴ θεωρῶ ὡς βάσανον
 « νον τὸ λῆξαν ἔτος, καὶ ποίησον ὥστε τὸ ἐρχόμενον
 « νὰ μὴ ᾖ καὶ ἐπαγωγὸν νέων συμφορῶν! Γενήθητο
 « τὸ θέλημά σου! »

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῆς ἀμηχανίας καὶ συμφορᾶς περιπλανᾶτο συνήθως εἰς τὰς πεδιάδας, φέρων μετ' ἑαυτοῦ ὅτε μικρὰν τινὰ ἐκδοσιν τοῦ Ὁβιδίου ἢ τοῦ Τιβούλλου, διὲ τὸν Κάτουλλον ἢ τὸν Ὀράτιον τὸ δὲ μέρος τοῦ συνήθους του περιπάτου ἦτο τὸ δάσος τοῦ Hornesey. Αὐτόθι, ὡς ὁ φιλόσοφος τῆς Γενέθης, (1) ἀνεζήτησε φυτὰ καὶ ἔντομα. Ἡμέραν τινα μετὰ μεσημέριαν ὑπῆγεν ἀπ' ἑρῶ τοῦ συνήθους καὶ ἡ

σθάνθη ἐαυτὸν τοσοῦτον κεκοπιακότα, ὥστε δὲν εἶχε δυνάμεις νὰ ἐπανελθῇ εἰς τὴν πόλιν καὶ τὸ χεῖριστον, δὲν εἶχεν οὐδὲ ἔν σελίνον (1) εἰς τὸ βελάντιόν του. Μὴ δυνηθεὶς λοιπὸν νὰ προηβουθεθῇ ἡμίτε κατάλυμα διὰ τὴν νύκτα, μῆτε δεῖπνον, τοῦ ὁποίου εἶχε μεγίστην ἀνάγκην, ἐξηπλώθη ἐπὶ θημῶνος γόρτου, διήλθε τὰς τελευταίας τῆς ἡμέρας στιγμὰς ἀναγιώσκων τὸν Τιβούλον, καὶ ἐπελθούσης τῆς νυκτός, ἀπεκοιμήθη μέχρι τῆς ἐπαύριον πρωίας.

Ἰδοὺ ἀποσπάσματα τινὰ τοῦ περὶ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἐποχὴν ἡμερολογίου του.

25 Ἀπριλίον. Ὁ σημερινὸς Τηλέγραφος ζητεῖ χρηματικὰ ἢ διεύθυνσις πρὸς τὸν Κύριον Βροῦκ θέλω ὑπάγει ἄριον νὰ παρουσιασθῶ.

27 Ἀπριλίον. Ἀποτυχία! ὁ Κύριος Βροῦκ με ἐιδοδοποίησε διὰ τῆς ὑπερτερίας του δι' ἡ θείας κατελήφθη ἀπὸ τῆς προηγουμένης ἡμέρας εἰς τοῦτο δὲν σφαλῶ.

1 Μαΐον. Τὸ χρηματικὸν μου συνίσταται εἰς πέντε σελίνα καὶ 6 πέας (2, Κύριος οἶδε τί θελω ἔχει εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

16 Μαΐον. Ἀπερίσκεπτος ἀπόπειρα ἐπέφερε μεγίστην ἐλπίωσιν εἰς τὴν περιουσίαν μου ἐς συμφωνήσαστὰ ἅπαντα τοῦ Dryden τρεῖς τομ. εἰς δον. Μὴ ἐζήτησαν πέντε σελίνα, ἐγὼ προσέφερα τρία, μοι διέφυγεν ἡ λέξις καὶ ἐπάσθη ἡ προσφορά μου ἐτινε δεκτικὴ, καὶ ἡ ἀγερὰ ἐτελέσθη. Εἶμαι ἤδη πιωχότερος κατὰ τρία σελίνα.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Τὶ κακὸν πρᾶγμα νὰ μὴ ἔχη τις παρὰ ἔν φρέμα! Δαβαίνων πλησίον ἐργαστηρίου ἐξέσχισα τὸ ἰδικόν μου εἰς τὸν ἀγκῶνα. Ἐπανελθὼν εἰς τὸ δωμάτιόν μου κατέφυγον εἰς τὸν οἰκοδεσπότην μου παρὰ τοῦ ὁποίου ἐζήτησα θιλδὸν, κλωστήν καὶ τέσσαρα φύλλα γάρτου ὑπολευκὸν διὰ τοῦ ὁποίου κατεσκευάσα ἀγκῶνα ἀρκετὰ μέτριον.

18 Μαριτίον. Ὑπῆγα χάριν περιπάτου εἰς τὰς ὄχθας ρυακίου τινός. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς λίμνης ἐκείνης κεκαλυμμένης ὑπὸ ὄρων καὶ ὑδροβίων φυτῶν, ὑπῆρχε ὑδροφίλον ἐντομον, τὸ ὁποῖον ἐνηθεν ἐπὶ φύλλου ἐκ κατ' ἄλλου τὸν κέλυφον (κουκουλί) ἐν ᾧ ἐμελλε νὰ ἐναποθέσῃ τὴν φολεάν του. Ἰδὼν τὰς μυρίας ἀκτίνας αἰτινες διὰ τῶν πρισματικῶν αὐτῶν χρωμάτων ἐχρωματίζον τὰς πτέρυγας τοῦ κανθάρου, ἠσθάνθη τὴν καρδίαν μου πληρουμένην ἐλπίδος. «Ὁ Θεὸς εἶπον κατ' ἐμαυτὸν, ὅστις προστατεύει τὸ ἐντομον τοῦτο, δὲν θέλει βεβαίως ἐγκαταλείψει ὄφρα νὸν ἀκολουθοῦντα τὰς ἐντολάς του

Ἠγέρθη τότε αἰσθανθεὶς ἀσυνήθη ψυχικὴν γαλήνην, καὶ προσηυχῆθη πάραυτα.

20 Ἰουρίον. Ὡ φιλτάτη Σάρα! ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σου . . . τὴν πρώτην ἐπιστολήν ἣν γράφεις πρὸς ἐκεῖνον τὸν ὄπιον, μετὰ τσοσαύτας συμφορᾶς ἀποκαλεῖς εἰσέτι μνηστὸν σου . . . Πόσον με λυπεῖ!

(1) Νόμισμα Ἀγγλικὸν ἰσοδυναμοῦν με 130 λεπτά.

(2) Νόμισμα ἰσοδυναμοῦν με 111 περίπου λεπτά.

(1) Ὁ Ρουσσώ.